

B
Latvijas Komunistiskās partijas
Lauksaimniecības vadošās nozares —
reizes nedēļā: trešdienās,
piektdienās un svētdienās

UZVARAS CELŠ

Redakcija Livānos, Rīgas
iela 33. Tālruni: redaktoram
41, redakcijai 58. Numurs
maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Livānu rajona komitejas un Livānu rajona Darbaļaužu deputatu padomes organs

Nr. 12 (810)

Piektdien, 1956. g. 27. janvarī

7. gads

Bauskas rajona kolchoznieku un kolchoznieču, lauksaimniecības specialistu, MTS un padomju saimniecību darbinieku

AICINĀJUMS

**visiem Latvijas PSR kolchozniekiem un kolchozniecēm, lauksaimniecības specialistiem,
MTS un padomju saimniecību darbiniekiem**

Dārgie biedri!

Realizējot partijas un valdības vēsturiskos lēmumus, padomju darbaļaudis gūst aizvien jaunus ražošanas panākumus. Ar lielu pacilātību šajās dienās strādā lauksaimniecības darbinieki, palielinādami pārtikas produktu ražošanu, ledzīvotājiem un izejvielu — rūpniecībai.

Saskaņā ar PSKP CK janvāra Plenuma lēmumiem mūsu republikas kolchoziem un padomju saimniecībām tuvākajos gados krasī jāceļ lauksaimniecības ražošanas līmenis un sevišķi strauji jāpalielina lopkopības produktu ražošana.

Lai izpildītu PSKP CK janvāra Plenuma dotos uzdevumus, mūsu republikas kolchozos un padomju saimniecībās 1955. gadā bija izstrādāti konkreti pasākumi. Tomēr vairāku apstākļu dēļ tie paliņa neizpildīti. Baltijas republiku lauksaimniecības darbinieku apsāpiede un PSKP CK un PSRS Ministru Padomes lēmums par Latvijas PSR lauksaimniecības augšupejas pasākumiem devuši programu laukkopības un lopkopības pamatnozaru sekmigai atīstībai. Tagad viss būs atkarīgs no tā, cik labi mēs pratisim izmantot pirmrindas pieredzi un mūsu iekšējās rezerves.

Bauskas rajona darbaļaudis iau 1955. gadā guvuši zināmus pozitīvus rezultatus lauksaimniecības attīstībā. Rajonā jūtami paplašinājušies rūdzu, ziemas kviešu un cukurbiešu sējumi, bet atsevišķos kolchozos arī ilggadīgo un viengādīgo zāļu lauki. Padomju saimniecība „Dāviņi”, kolchozi „Sarkanais strēlnieks”, „Pionieris”, Leņina vārdā nosauktais un citi pēngad lielās platībās levāca 18 līdz 20 centnerus ziemas rūdu no hektara, bet Molotova vārdā nosauktajā lauksaimniecības arteli — 23 centnerus. Daudzas saimniecības cēlušas technisko un lopbarības kulturu ražību. Piemēram, kolchozi „Viesturi” un „Leņupe” ievākuši līdz 230 centneru cukurbiešu no hektara. Padomju saimniecība „Dāviņi” iekūlusī 6 centnerus ilggadīgo zāļu sēklu un ievākusi 60 centnerus ilggadīgo zāļu sienu no katra hektara. Rajona kolchozi 1955. gadā paplašinājuši augļu dārzu platību par 275 hektariem. Rajons pirms termina izpildīja labības sagādes valsts plānu par 110 procentiem, kartupeļu — par 103 procentiem, dārzeni — par 115 procentiem, sienu — par 109 procentiem.

Laukkopībā gūtie panākumi

sekmejuši rajona lauksaimniecības vadošās nozares — sabiedriskās lopkopības — augšupeju. 1955. gadā rajona kolchozi uz 100 hektariem lauksaimnieciski izmantojamās zemes ieguvuši 196 centnerus piena un 29,3 centnerus gaļas, tai skaitā 12,7 centnerus oūkgaļas uz 100 hektariem aramzemes. 1955. gadā rajons izpildījis piena sagādes plānu par 180,2 procentiem, tai skaitā valsts iepirkuma plānu — par 401 procentu. Virs plāna nodots valstij simtiem centneru gaļas, daudz olu, vilnas, ādu un citas lopkopības produkcijas.

Īpaši labus panākumus snieguši Kārla Marks vārdā nosauktā kolchoza lopkopīji. Gada laikā caurmērā no katras govs izslaukts līdz 2580 kg piena. Šā arteļa lopkope slaucēja Alma Anstranga, uzlabojusi ganāmpulka kopšanu, izslauca no katras govs 3783 kg piena, pāri par 3500 kg piena no katras savas grupas govs ieguvusi arī Natalija Anstranga. Patlaban kolchozā vidējais diennakts izslaukums sasniedz 7 līdz 8 kg no govs.

Augsti produktivas lopkopības pamats ir stabila barības baze. Šim jautājumam mēs veltījam vislielāko uzmanību. Rajona kolchozos jau daudz kas darīts, lai palielinātu labas kvalitates un vispusīgas lopbarības ražošanu, uzlabotu dabiskās plāvas un ganības. Realizēti vairāki pasākumi kultivēto un ilggadīgo ganību ierīkošanā.

Nozīmīgu vietu lopbarības bilancei ieņemusi kukuruza. Pierede parāda, ka šī vērtīgā kultura mūsu rajona, kā arī visas republikas apstākļos dod augstas zāļas masas un vālišu ražas. Pērn kolchozs „Cīpa”, ievārojot kukuruzas audzēšanas techniskās prasības, novāca 350 centneru zāļas masas un 40 centnerus vālišu no hektara, bet Johana Dumpja posms — 60 centnerus vālišu piena un dzelten-gatavības stadijā.

Lielu palīdzību kolchozniekiem sniegušas mašīnu un traktoru stacijas vasarāja un ziemāju sējā, ražas novākšanā, labības kulšanā, kā arī pērn rudenī aparta visa 1956. gada vasarāja sējumiem parādētā zeme. Mašīnu un traktoru stacijas daudz darījušas, lai uzlabotu kolchozu zootehnisko apkalošanu, apmācītu lopkopīju kadrus un mechanizētu darbietilpīgos procesus.

Bauskas mašīnu un traktoru stacija, piemēram, ierīkojusi zonas kolchozos 28

arteiskās akas, uzstādījusi 11 fermās automatiskās dzirdēšanas ierīces, 14 lopbarības sautētājus, ierīkojusi četrus gaisa sliežu ceļus, iekārtojusi 17 lopbarības virtutes, piecos kolchozoz 122 hektaru platībā izmanto elektriskos ganus. Ar MTS palīdzību elektrificēts Leņina vārdā nosauktais lauksaimniecības artelis, kolchozi „Priekšzīme” un „Leņupe”.

Aizvadītajā gadā 14 mūsu rajona kolchozos (Raņa vārdā nosauktajā „Leņupe”, „Sarkanais Oktobris”, „Pionieris” un citos) izmēģinājumu kārtībā laukkopības un lopkopības brigades apvienoja kompleksās brigadēs, kas deva iespēju labāk saskaņot laukkopīju un lopkopīju darbu. Tādēļ pieauga brigadieru atbildība par abām saimniecības nozarēm, viņu gādība par lopbarības sagādi un lopu produktivitātes celšanu, kā arī pieauga kolchoznieku materiālā ieinteresētība darbā. Komplekso brigažu izveidošana deva iespēju bez grūtībām samazināt pārvaldes personālu par trim līdz četriem cilvēkiem katrā kolchozā, ļāva brigadieriem racionālāk izmantot darba resursus un sekmiņgāk veikt visus lauksaimniecības darbus.

Iesaistīdamos socialistiskājā sacensībā par visu republikas lauksaimniecības nozaru strauju augšupeju un PSKP XX kongresa cienīgu sagaidīšanu, mēs, Bauskas rajona kolchoznieki un kolchoznieces, lauksaimniecības specialisti, MTS un padomju saimniecību darbinieki, esam nolēmuši 1956. gadā likvidēt visu lauksaimniecības nozaru atpalicību un dot valstij ievērojami vairāk labības, cukurbiešu, piena, sviesta, gaļas un citu lauksaimniecības produktu.

Apsvēruši savas iespējas, mēs apņemamies 1956. gadā sasniegt šādus rezultatus:

Laukkopībā

Vidēji rajonā no katras hektara sējuma ievākt 14 centnerus graudu, 210 centnerus cukurbiešu, 120 centnerus kartupeļu, 30 centnerus daudzgadīgo zāļu sienas, 1,4 centnerus ābolīņa sēklu, 26 centnerus viengadīgā zāļu sienas, 270 centnerus lopbarības saknāgu, 350 centnerus kukuruzas skābbarībai un 40 centnerus vālišu piena un dzelten-gatavībā, 180 centnerus dārzeni.

Mežotnes MTS zonas kolchozi nolēma izaudzēt vēl lielākas ražas: 15 centnerus graudu, 220 centnerus cukur-

biešu, 400 centnerus kukuruzas zaļās masas un 1,6 centnerus ābolīņa sēklu no katras sējumu hektara. Kārla Marks vārdā nosauktais lauksaimniecības artelis apņemās iegūt 18 centnerus ziemāju un 15 centnerus vasarāja labības no hektara. Bauskas MTS zonas kolchozs „Leņupe” apņemās iegūt vidēji pa 320 centneriem, bet šā kolchoza posma vadītājs Jānis Spura 7 hektaru platībā — pa 370 centneriem cukurbiešu no hektara. Ievērojami palielinās graudu kopieguvumu Leņina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa kolchoznieki, kuri apņemās visā graudaugu sējumu platībā izaudzēt pa 16 centneriem graudu no hektara, bet Kārla Spuras vadītās brigades laudis — pa 20 centneriem ziemas kviešu, 18 centneriem zirņu un 300 centneriem cukurbiešu no hektara. Šī kolchoza b. Likā vadītā brigade apņemās izaudzēt 20 centnerus rudzu no katras hektara un iegūt 16 hektaru platībā pa 20 centneriem runkuļu sēklas no hektara. Padomju saimniecības „Dāviņi” kolektīvs cīnīsies par to, lai iegūtu līdz 18 centneriem graudu, 180 centneriem kartupeļu, 300 centneriem dārzeni, 500 centneriem lopbarības saknāgu, 5 centneriem daudzgadīgo zāļu sēklu un 60 centneriem ābolīņa sienas no katras sējumu hektara.

Lai sekmīgi izpildītu šīs saistības, mums ir viens nepieciešamais: atbērta augstvērtīga rajonizēta šķirnes sēklas, rajonā ievēroti vairāk labības, cukurbiešu, piena, sviesta, gaļas un citu lauksaimniecības produkti. Apsvēruši savas iespējas, mēs apņemamies iegūt vēl lielākus izslaukumus. Tā Kārla Marks vārdā nosauktajā kolchozā nolēmts iegūt uz 100 hektariem lauksaimniecīski izmantojamās zemes 468 centnerus piena, bet no katras govs izslaukt pa 3400 kilogramiem piena. Šā kolchoza lopkope slaucēja Natalija Anstranga uzņemās izslaukt no katras savas grupas govs 4600 kilogramu, bet Alma Anstranga — 4800 kg piena. Molotova vārdā nosauktais kolchozs nolēma iegūt 3400 kilogramu un Leņina vārdā nosauktais lauksaimniecības artelis — 3100 kilogramu piena no katras govs vai uz 100 hektariem lauksaimniecīski izmantojamās zemes platības 465 centnerus piena. Padomju saimniecības „Dāviņi” kolektīvs no katras govs apņemās izslaukt 4000 kilogramu piena, bet uz 100 hektariem aramzemes, plāvu un ganību iegūt

(Turpinājums 2. lapp.)

ras kolchoza govs izslaukt vidēji pa 2400 kilogramiem piena — par 590 kilogramiem vairāk nekā 1955. gadā, bet uz katriem 100 hektariem lauksaimniecīski izmantojamās platības dabūt 270 centnerus piena, vai par 75 centneriem vairāk nekā pērn, un 35 centnerus gaļas, tai skaitā uz 100 hektariem aramzemes 23 centnerus cūkgāļas, uz 100 hektariem graudaugu dabūt 20 tūkstoš oļu — pa 120 olām no katras dējējvistas. Lopkopības gada beigās uz katriem 100 hektariem lauksaimniecīski izmantojamās zemes mums būs 22 liellopi, tai skaitā 12 govis, uz 100 hektariem aramzemes — 32 cūkas un uz 100 hektariem graudaugu sējumu — 230 dējējvistas. Iegūsim no katrām 100 govinā un grūsnām telēm ne mazāk kā 85 telus, bet no vienas sivēnmātes — 12 sivēnus. Putnu skaita palielināšanai šopavasar iegādāsimies 75 tūkstošus cāļu no inkubacijas stacijām.

Kolchozi, kas atrodas Mežotnes MTS zonā, apņemās uz katriem 100 hektariem lauksaimniecīski izmantojamās platības vidēji iegūt 310 centnerus piena, pret 225 centneriem 1955. gadā un 37 centnerus gaļas, tai skaitā 27 centnerus cūkgāļas uz katriem 100 ha aramzemes, bet uz katriem 100 hektariem graudaugu sējumu — 23 tūkstošus oļu. Visā zonā uz 100 hektariem lauksaimniecīski izmantojamās zemes būs 23 liellopi, tai skaitā 13,1 govs. Atsevišķi kolchozi un lopkopības pirmrindnieki apņemas iegūt vēl lielākus izslaukumus. Tā Kārla Marks vārdā nosauktajā kolchozā nolēmts iegūt uz 100 hektariem lauksaimniecīski izmantojamās zemes 468 centnerus piena, bet no katras govs izslaukt pa 3400 kilogramiem piena. Šā kolchoza lopkope slaucēja Natalija Anstranga uzņemās izslaukt no katras savas grupas govs 4600 kilogramu, bet Alma Anstranga — 4800 kg piena. Molotova vārdā nosauktais kolchozs nolēma iegūt 3400 kilogramu un Leņina vārdā nosauktais lauksaimniecības artelis — 3100 kilogramu piena no katras govs vai uz 100 hektariem lauksaimniecīski izmantojamās zemes platības 465 centnerus piena. Padomju saimniecības „Dāviņi” kolektīvs no katras govs apņemās izslaukt 4000 kilogramu piena, bet uz 100 hektariem aramzemes, plāvu un ganību iegūt

Bauskas rajona kolchoznieku un kolchoznieču, lauksaimniecības specialistu, MTS un padomju saimniecību darbinieku

A I C I N Ā J U M S

visiem Latvijas PSR kolchozniekiem un kolchozniecēm, lauksaimniecības specialistiem, MTS un padomju saimniecību darbiniekiem

(Nobeigums)

800 centnerus piena. Padomju saimniecības labākā lopkope slaucēja Vera Matrosova un Milda Zacharova apņēmās izslaukt no katras viņu kopšanā nodotās govs pa 5000 kilogramiem piena ar 4 procentu tauku saturu tanī. Kolchozs „Sarkanais strēlnieks” nobaro 760 cūkas, pret 134 pērn nobaro tām cūkām. Lai nodrošinātu šo cūku nobarošanu, kolchozs ievērojami paplašinās lucernas sējumu platību.

Mūsu rajonā ir ne mazums labu putnu fermu un putnkokpības meistarū. Lēpina vārdā nosauktais lauksaimniecības arēlis uz katriem 100 hektariem graudaugu apņēmās dabūt 58 tūkstošus, bet kolchozs „Stalīna ceļš” — 42.850 olu, kolchozs „Cīna” — no katras dējējvistas 190 olu, bet šā kolchoza putnkope Vilma Ozola — 200 olu.

Mēs apņemamies norēķināties ar valsti piena un olu obligatajā piegādē un valsts iepirkumā līdz 15. septembrim, galas — līdz 1. novembrim, graudu — līdz 1. decembrim, kartupeļu — līdz 20. oktobrim, cukurbiešu — līdz 5. novembrim, siena — līdz 25. jūlijam.

Lai nodrošinātu uzņemto saistību izplīdi, rajona kolchozi pavasari apsēs 7750 hektarus ar daudzgadīgajām zālēm, 2300 hektarus ar vīkauzām, tai skaitā 610 hektarus zaļajam konveijeram, 680 hektarus ar lopbarībassakņaugiem. No daudzgadīgo zāļu sējumiem 3500 hektarus iedalīs kultivētām ganībām. Daudzgadīgo zāļu nopļaujamā platība būs 9000 hektaru vai 1,3 hektari uz katru govi. Pirmo reizi plašos apmēros rajona kolchozi sēs lucernu 1250 hektaru platībā. Ābolipa sēklu ražu ievāks no 1800 hektariem. Lopu piebarošanai ar zaļu masu 1955. gada rudenī iesēti 386 hektari ziemas rudzu.

Lai ziemā ganīmpulkā nodrošinātu ar pilnvērtīgu sulīgo barību, rajona kolchozi apņemas šoruden ieskābēt katrai govi pa 8 tonnām kukuruzas. Šim nolūkam tie pavasari iesēs ne mazāk kā 1250 hektarus kukuruzas. Lai vēl vairāk palielinātu sullīgas barības krājumus, katra mūsu rajona lopkope slaucēja un cūkkope audzēs piefermas lauciņos 0,2 līdz 0,3 hektaru platībā kartupeļus un sakņaugus. 1956. gada rudenī iesēsim ne mazāk kā 500 hekt-

arus ziemas rudzu zaļbarībai. Pašlaik rajona kolchoznieki un kolchoznieces, lauksaimniecības specialisti, MTS un padomju saimniecību strādnieki visus spēkus veltī ganīmpulkā sekਮīgai izmitināšanai ziemā un lopu saglabāšanai. Ko tad mēs konkreti darām? Visos kolchozos stingri uzskaitījām lopbarības krājumus, ar aktem tos nodevām furažieru pārziņā, sekojam, lai pareizi un racionali tos izbarotu, katra kolchozā sastādījām dienā izbarojamās barības normas. Mēs lietojam dažādus paņēmienus barības sagatavošanā — rupjo barību sasmalcinām, to kaļķojam un raudzējam, izēdinām lopiem pārtikas rūpniecības atkritumus, kā šķiedeni, cukurbiešu graizījumus, drabīnas.

Prasmīgi kopjot lopus, kolchoza „Stalīna ceļš” lopkope slaucēja Milda Auziņa no 10 vietas kopšanā nodotajām goviem tagad dienā no katras izslauca pa 10,8 kilogramiem piena. Labi organizēta ganīmpulkā izmitināšana ziemā Kārlī Marksā vārdā nosauktajā kolchozā. Visas lopu novietnes te apgādātas ar barības galddiem, automatiskās dzirdināšanas ierīcēm, lopbarību izēdina sagatavotā veidā. Iznākumā decembrī no katras goviem dienakti izslauca pa 7 līdz 8 kilogrami piena. Slaucēja Vaļa Jankeviča no 10 vietas kopšanā nodotajām pirmspienēm dienā izslauca pa 8 kilogrami piena no katras.

Lielākā daļa rajona kolchozu sistematiski, reizi ik pēc desmit dienām reģistrē piena izslaukumus un rezultatus slaucēju klātbūtnē apspriež kolchozu valdes sēdēs. Slaucējas saņem mēneša, kā arī dekades uzdevumus.

Šogad kolchozos uzcelts un nodots lietošanā šādas tipveida lopu mītnes: 8 liellopu, 12 cūku, 3 teļu un 8 putnu kūtis, 2 zirgu stāļus un 106 dzīvojamās ēkas lopkopības fermu darbiniekim. Lai sekਮīgāk izpildītu paredzēto celtīniecības plānu, rajona kolchozi pastiprināti sagatavo un izved būvkokus, akmeņus, granti, klieģeļus un citus būvmaterialus.

Vienlaikus norit lopkopībā darba ietilpīgo procesu mechanizacija. Tā Bauskas MTS uzstāda automatiskās dzirdināšanas ierīces 425 lopiem trijos kolchozos, Bārbeles MTS — sešas fermās. Veic

priekšdarbus artezisko akū ierīkošanai kultivētās ganībās, tai skaitā Bauskas MTS zonā deviņās, bet Mežotnes MTS — sešās vietās. Bauskas MTS desmit kolchozos kultivētās ganībās 1400 hektaru platībā ierīko aplokus ar elektriskajiem ganiem.

Rajona kolchozi apņēmās 1956. — 1957. gada ziemai sagatavot caurmērā katrai govi ne mazāk kā 10 tonnas sullīgas lopbarības, 2,4 tonnas rupjās lopbarības, tai skaitā 14 centnerus siena. Šogad visos kolchozos izveidosim zaļo konveijeru ar tādu aprēķinu, lai katrs liellops papildus saņemtu 50 centnerus zaļbarības.

Mēs skaidri apzināmies, ka sekਮīga pavasara sēja un visu lauksaimniecības kulturu kopažas celšana ievērojamai atkarīga no MTS, kā arī padomju saimniecību mašīnu un traktoru parka priekšzīmīgas sagatavošanas pavasara lauku darbiem. Lietojot mezglu un plūsmas mezglu metodes remontdarbos, MTS kolektivi apņemas līdz PSKP XX kongressam izpildīt traktoru un piekabes inventara remonta gada plānu par 70 procentiem, bet pilnīgi pabeigt remontu ne vēlāk kā līdz 20. martam.

1956. gadā mašīnu un traktoru parku remontēsim pēc grafika, kas sastādīts visam gadam. Tas dos iespēju mašīnas turēt vienmēr darba kārtībā. No janvara līdz martam katrai MTS tiek organizētas techniskas apmācības pāstāvīgiem un sezonas strādniekiem.

Šogad ar MTS spēkiem kolchozos apsēs 90 procentu graudaugu, 80 procentu cukurbiešu, apstādis un novāks 50 procentu kartupeļu, apstrādās rindstarpas visiem rušināmaugiem ne mazāk kā par 60 procentiem, veiks rudens aršanu par 90 procentiem no visa plāna. Ar katu kombainu novāks 180 hektarus graudaugu, bet ar katu 15 ZS traktoru apstrādāsim ne mazāk kā 500 hektarus zemes. Traktoru darbu gada plānu izpildīsim par 110 procentiem, pāzemēnot darba pašizmaksu par 6 procentiem.

Viens no svarīgākajiem kolchozu organizatoriski saimniecības nostiprināšanas noteikumiem ir pareiza darba organizacija un kolchoznieku materialās ieinteresētības

principa ievērošana. Tāpēc mēs ieviesīsim daudzvēldīgas lauksaimniecības arteļu biedru materialās ieinteresētības formas. Jau sākot ar 1956. gada janvari, mēs pārejam visos kolchozos uz avansa izsniegšanu par izstrādes die-nām katru mēnesi apmēram līdz 40 procentiem no kolchoza naudas ienākumiem.

Ievērojot kompleksu brigāžu organizacijas pieredzi 14 rajona kolchozos, kas devusi labus panākumus darba ražguma celšanā, mēs appēmamies šo pieredzi plaši popularizēt un jau līdz pavasara lauku darbu sākumam lielākajā daļā rajonu kolchozos organizēt šādas brigades.

Lai izpildītu minētās saistības, pamatos jāuzlabo laukos visa organizatoriskā, masu politiskā un kulturas darba formas. Tādēļ mēs uzņemamies veikt šādus pasākumus:

Noslēgt socialistiskās saimniecības līgumus starp kolchoziem, MTS, padomju saimniecībām un ciemu padomēm. Uzņemto saistību izpildīt pārbaudīt ik pēc gada ceturkāna un rezultatus apspriest kolchoznieku, MTS un padomju saimniecību strādnieku kop-sapulcēs, kā arī ciema Darbalaužu deputatu padomju se-sijās.

Katra kolchozā, padomju saimniecībā izplānot un iepazīstināt ikvienu lopkopības darbinieku ar to, kāds viņam jāiegūst izslaukums, sīvēnu skaits vienā metienā, cūku, sīvēnu un teļu dzīvvara pie-augums, kā arī panākt, lai viņi katrs uzņemtos konkretas saistības. Mēneša beigās pārbaudīt saimniecības rezultatus, izsniegt par izstrādes dienām avansu, kā arī premijas uz-varētājiem sacensībā. Organizēt katra kolchozā un padom-

ju saimniecībā pie fermām spāšas atpūtas istabas lopko-pēm, iekārtot tās ar nepieciešamajām mēbelēm, bet, kur iespējams, radiofīcēt un apgādāt šīs istabas ar grāmatām, žurnāliem un laikrakstiem.

Rajona centrā, katra MTS, kolchozā un padomju saimniecībā iekārtot vitrinas par rādītājiem, par ko 1956. gada cīnās rajons, MTS, padomju saimniecība un kolchoz.

Rajona centrā, kolchozā, MTS, padomju saimniecībās un ciemu padomēs izlikt Goda plāksnes, kur regulāri ievietos labāko lopkopības un laukkopības pirmrindnieku gīmetnes. Divas reizes gadā — pavasari un rudenī — organizēsim lopkopības un laukkopības pirmrindnieku svētkus, kur rezumēs pusgada un gada socialistiskās sacensības rezultatus.

Uzņemoties minētās saistības, mēs aicinām visus Latvijas PSR kolchozniekus un kolchoznieces, padomju saimniecību, mašīnu un traktoru staciju strādniekus, kā arī lauksaimniecības specialistus iekļauties sacensībā un neatlaicīgi cīnīties, lai kāpinātu labības, galas un piena ražošanu un, liekot lietā visos kolchozos, MTS un padomju saimniecībās esošās rezerves, panāktu visu lauksaimniecības nozaru strauju augšupeju republikā.

Mēs aicinām visus kolchozniekus un kolchoznieces, lauksaimniecības specialistus, MTS un padomju saimniecību darbiniekus nežēlot pūles, lai par godu PSKP XX kongressam gūtu jaunas darba uzvaras.

Bauskas rajona lauksaimniecības darbinieku uzdevīmā parakstījušies:

A. Lūriņš — LKP Bauskas rajona komitejas sekretārs, K. Reisks — Bauskas rajona izpildītu komitejas priekšsēdētājs, A. Karlevāns — Mežotnes MTS direktors, A. Šteins — Bārbeles MTS direktors, G. Krievāns — Bauskas MTS galvenais agronom, E. Kapkalns — Lēpina vārdā nosauktā kolchoza priekšsēdētājs, J. Volkovs — Kārlī Marksā vārdā nosauktā kolchoza priekšsēdētājs, J. Slakteris — Molotova vārdā nosauktā kolchoza priekšsēdētājs, E. Timpa — Padomju saimniecības „Dāvinī” direktors, J. Svikis — Kolchoza „Lielupe” priekšsēdētājs, K. Spura — Lēpina vārdā nosauktā kolchoza kompleksās brigades brigadieris, A. Anstranga — Kārlī Marksā vārdā nosauktā kolchoza lopkope slaucēja, A. Kraņevskis — LJKJS Bauskas rajona komitejas sekretārs, R. Skuja — kolchoza „Priekšzīme” priekšsēdētājs, M. Auziņa — kolchoza „Stalīna ceļš” lopkope slaucēja, V. Oze-la — kolchoza „Cīna” putnkope, V. Turka — Kārlī Marksā vārdā nosauktā kolchoza liellopu fermas pārzīne, J. Sinkevičs — Bārbeles MTS traktoru brigades brigadieris, V. Kulkovskis — kolchoza „Sarkanais strēlnieks” priekšsēdētājs, J. Kalniņš — Bauskas MTS partijas pirmorganizacijas sekretārs, Ž. Toms — Molotova vārdā nosauktā kolchoza partijas pirmorganizacijas sekretārs.

Jas pārskata referatiem sākās debates.

Debatēs runāja 30 delegati. Pēc b. Kalnbērziņa gala vārda kongress vienbalsīgi atzina Latvijas KP CK darbu par apmierinošu.

Referatu par PSKP XX kongresa Direktīvu projektu PSRS tautas saimniecības atlīdzības sestajam piecgadu plānam nolasīja Latvijas PSR Ministru Padomes Priekšsēdētājs b. V. Lācis.

Biedrs Lācis uzsvēra, ka Direktīvu projektā par sesto piecgadu plānu nosprausta grandioza programma visu mū-

su zemes tautas saimniecības un kulturas nozaru tālākai attīstīšanai un padomju tautas labklājības celšanai. Izpildīdama šo programu, Padomju Savienība spēs lielu soli uz priekšu komunistiskās sabiedrības celtniecībā mūsu zemē.

Visi uzdevumi, saka referenti, rūpniecībā, transportā un kapitalceltniecībā, ko PSKP XX kongresa Direktīvu projekts izvirzījis visai Padomju Savienībai, pilnīgi attiecas arī uz mūsu republiku.

(Turpinājums sekos)

Redaktore H. JEROFEJEVA

Latvijas Komunistiskās partijas XIV kongress

(Sākums iepriekšējā numurā)

Referents atzīmē, ka republikā ir ievērojamas iespējas iegūt pārtikas preču pārildresursus.

Tālāk referents pakavējas pie jautājumiem par iedzīvotāju apgādes uzlabošanu, cilīnu pret dažādādiem padomju tirdzniecības principu izkropojumiem, pie veselības aizsardzības attīstības un darbalaužu mediciniskās apkalpošanas uzlabošanas jautājumiem, kā arī pie jautājumiem, kas saistīti ar iedzīvo-

tāju kulturas vajadzību un akuto sadzīves vajadzību apmierināšanu.

Latvijas KP CK lielu uzmanību veltījusi ideologiskā darba jautājumiem, kā arī kadru sagatavošanas, audzināšanas, izraudzīšanas un izvletošanas jautājumiem.

Pārskata periodā tālāk nosītāju apgādu un lauksaimniecības un lauksaimniecības tālākajā kāpīnāšanā.

Nobeigumā b. Kalnbērziņš uzsvēra, ka republikā veicami lieli un atbildīgi uzdevumi

Latvijas komunisti vienmēr ir bijuši un būs Padomju Savienības slavenās Komunistiskās partijas uzticīgais pulks un godam izpildīs visus vienīm izvirzītos uzdevumus.

Pēc tam pārskata referatu par Latvijas KP revizijas komisijas darbu nolasīja b. K. Gailis.

Pēc Latvijas KP CK un Latvijas KP revizijas komisi-